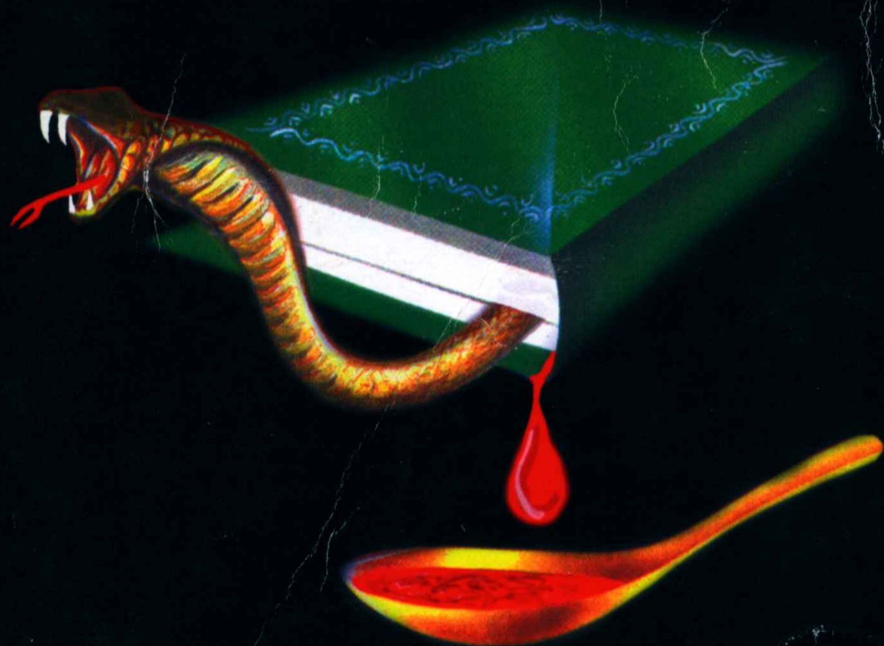
ŠIIZAM

Šejh Ebu Enes Omer

ŠIIZAM

الشيعة

Definicija šiizma

Ši'ah u arapskom jeziku znači partija, sekta ili pristalica. Voditi partiju ili sektu podrazumijeva imati svoje sljedbenike i pomoćnike. Svi ljudi istoznačno shvataju riječ pristalica. To je svaki onaj koji pomaže drugog istomišljenika i uđe u njegovu stranku.[1]

Terminološko značenje ove riječi: Ši'ah je naziv za svakog onoga koji je uvjeren da je Poslanik ﷺ odredio Aliju za svog nasljednka.[2]

Ovo je temelj i suština šiizma.[3]

Shvatanje šiizma se vremenom mijenjalo i proširivalo. Tako je na početku islama značilo davanje prednosti Aliji ؓ nad Osmanom ؓ sa priznanjem Ebu Bekra i Omera ؓ. Kaže Lejs ibni Ebi Selim: "Zatekao sam prve šije koje nisu smatrale nikog vrijednijim, niti ikom davale prednost nad Ebu Bekrom i Omerom."[4]

---

1 "Tadžul-arus", 8/405

2 "Mugnijetuš-ši'ah" - Muhammed Dževad, str.15

3 "Tarihul-imame" - Abdullah Junadži Fejjad, str. 304

4 "El-Munteka", str. 128

Zatim se stvar postepeno povećala i pojavila se laž na Osmana, Zubejra, Talhu i Muaviju, te ih počeše psovati.

Tada se šiizam udružio sa pristalicama Abdullaha ibni Sebe', kada heretici iskoristiše priliku da pokrenu talas ljubavi običnog svijeta za Ali Bejtom, ne bi li tako iz osjećaja samilosti sa njima, napravili među istim tim narodom novu vjeru počinjući od izražavanja neprijateljstva prema ashabima Božijeg Poslanika ﷺ nastojeći što više iskriviti i napraviti suprotnosti u ovoj čistoj vjeri, što ćemo spomenuti kasnije. Danas imamo veliki broj šiitskih sekti, ali mi pravimo poseban osvrt na dvanestoimamije - tj, dž'aferije iz dva osnovna razloga.

Prvo: Oni su danas najbrojnija i najraširenija šiitska sekta.

Drugo: Njihova sekta predstavlja rijeku u koju se ulijevaju ostale pritoke tj, šiitske sekte.

Stav šija u vezi muslimanskih izvora
Stav prema Kur'anu

Islamska ulema se složila u pogledu očuvanja Kur'ana i njegove nepatvorenosti, kao i nemogućnosti njegove izmjene. Ako bi to neko makar i pokušao smatra se dalekim od islama i da je njegov neprijatelj, bez obzira kakvim se imenom nazivao. Kaže Uzvišeni: *"Mi smo objavili Opomenu (Knjigu) i Mi ćemo je čuvati!"*[5]

Pogledajmo šta šije kažu o tome:

[5] Suretul-Hidžr, ajet 9

Husein Et-Tabersi je napisao knjigu “Faslul-hitab” koja govori o iskrivljenosti Kur’ana, pa kaže u uvodu: “Ovo je jedna divna knjiga o potvrdi iskrivljenosti Kur’ana i sramote ubačene od strane neprijatelja i tirana”.

Ova knjiga je štampana sa ograničenim brojem primjeraka 1298 g.H, u Iranu sa pečatom iranske države. Pisac je postigao veliki ugled kod šija, tako da njegovu drugu knjigu “Mustedrekul-vesail” smatraju jednim od izvora hadisa. Kako govore, ovo djelo se ubraja u njihove najvjerodostojnije hadiske zbirke novijeg doba.[6]

Sve te predaje je Ni’metullah el-Džezairi prebrojao, te kaže da njihov broj prelazi dvije hiljade.[7]

El-Havi je jedan od vjerskih izvora šija u Iraku, pa i šire. On kaže da mnogobrojnost rivajeta o iskrivljenosti Kur’ana nalaže da neki potiču od “nepogrješivih” i to im služi kao zadovoljavajuća činjenica.

Prenosi El-Kulejni u djelu El-Kafi (634/2), koje slovi kao najpouzdanija knjiga kod njih od Ebu Abdullaha da: “Kur’an s kojim je došao Džibril Muhammedu ﷺ ima sedamnaest hiljada ajeta”, a broj ajeta u Ku’anu, kao što je poznato, je nešto više od šest hiljada. El-Kulejni je napisao posebno poglavlje u svojoj knjizi i nazvao ga “Niko nije sabrao Kur’an osim imama”. Tu spominje šest rivajeta, od kojih je rivajet i Dž’afera el-Dž’afija koji kaže da je čuo Ebu Dž’afera da kaže: “Niko osim lašca neće tvrditi da je sabrao cijeli Kur’an i niko ga nije sabrao niti upamtio onako kako

6 “Mir’atu-ukul”, 2/531

7 “Faslul-hitab”, str.125

ga je Allah ﷻ objavio, osim Alije ibni Ebi Taliba i imama poslije njega."[8]

Kaže Ahmed Et-Tabersi prema izmišljenom rivajetu od Ebu Zerra el-Gifarija: "Kada je Poslanik ﷺ preselio, Alija je sabrao Kur'an i odnio muhadžirima i ensarijama, te im ga pokazao, jer ga je Poslanik ﷺ time zadužio." Tada je Ebu Bekr otvorio prvu stranicu na kojoj se pojaviše ajeti o sramotama i skandalima ljudi. Omer je tada skočio i rekao: "O Alija, vrati ga, on nam ne treba!" Alija ga uze i ode. Poslije toga dovedeše Zejda ibni Sabita, a on je bio poznati učač i pisar Objave. Omer mu kaza: -Alija nam je donio Kur'an u kome su izložene sramote muhadžira i ensarija. Smatramo da treba napisati novi Kur'an koji će prikriti njihovu sramotu i bruku.

Zejd mu odgovori:

-I kada bih ja uradio to što tražite, a zna se da je Alija pokazao Kur'an koji je sabrao, vaša namjera bi bila uzaludna.

-Šta je rješenje? -upita Omer.

-Vi to bolje znate. - odgovori Zejd.

-Nema drugog rješenja osim da ga ubijemo i da ga se na taj način riješimo! - reče Omer. Potom se pripremao za Alijino ubistvo uz pomoć Halida ibni Velida, ali mu to nije uspjelo. Kada je Omer preuzeo hilafet tražio je od Alije da mu da Kur'an ne bi li prepravili ono što je u njemu i reče:

-O oče Hasanov, kada bi nam donio Kur'an s kojim si dolazio Ebu Bekru mi bi ga svi priznali.

Tada Alija reče:

---

8 "El-Kafi", 1/228

-Daleko je to! Donio sam ga Ebu Bekru samo da bi bio dokaz protiv vas kako ne biste rekli na Sudnjem danu: "Nismo znali ili nisi nam ga donio!" Kur'an koji je kod mene mogu dodirniti samo oni koji su čisti i moji nasljednici!

Omer reče:

-Da li je poznat datum kada će se on pojaviti?

Reče Alija:

-Da, kada dođe jedan od mojih nasljednika koji će ga ljudima prenijeti i po njemu će se postupati.[9]

Jedan od njihovih imama je Ahmed et-Tabersi. Njegove rivajete su svrstavali u rivajete iz prvog hidžretskog stoljeća, a on je živio u šestom stoljeću po Hidžri. U uvodu svoje knjige on kaže: "Većina predaja koje navodimo je bez lanaca prenosilaca zbog toga što ih sva ulema priznaje i što su ti lanci poznati u životopisima i knjigama kako kod onih koji ih prihvataju, tako i kod onih koji ih ne prihvataju."[10]

Ove bajke je izmislio neko ko nema smisla za izmišljotine, jer bi Alija iznio na svjetlo dana taj Kur'an kada je preuzeo hilafet, ovo je samo skrivanje istine pred vjernicima. Jedan od najperfidnijih odgovora na ovaj problem je odgovor njihova učenjaka Ni'metullah el-Džezairija za kojeg se kaže da je bio najveći učenjak novijeg doba i najcjenjeniji po svom znanju: "Kada je Alija preuzeo hilafet nije bio u mogućnosti da pokaže taj Kur'an i skrivao ga je da ne bi otkrio sramotu i bruku svojih prethodnika."

---

9 Et-Tabersi u knjizi "El-Ihtidžadž", 1/225-228; Biharul-Envar, 8/436

10 Str.40

Prenosi se od Ebu Abdullaha da je rekao: "Da se prouči Kur'an onako kako je objavljen u stvarnosti, naišli bi smo na pojedinačno prozvane osobe."[11]

Od Ebu Dž'afera se prenosi: "Da nije oduzeto od Allahove knjige, ne bi bila skrivena dužnost prema nama."[12]

Ovdje se krije drugi razlog koji stoji iza ove dvije navedene izmišljotine, a to je: Imamet, koga smatraju dijelom poslanstva, i imami o kojima se danas mnogo priča. Vjerovanje u njih je kao vjerovanje u dužnost obavljanja namaza, zekata, posta, a ko zaniječe bar i jednog od tih imama kao da je zanijekao Poslanika ﷺ ili bilo kojeg vjerovjesnika prije njega, kao što ćemo vidjeti kasnije. O ovome nema ni pomena u Allahovoj Knjizi, što služi kao ozbiljan dokaz za pobijanje temelja njihovog vjerovanja i razbijanja lažnog jedinstva zasnovanog na tome. Kada govore o imametu spominju i iskrivljenost Kur'ana. Zato je El-Medžlisi rekao: "Predaje o iskrivljenosti Kur'ana su u ovisnosti o predajama o imametu. Ako nema iskrivljenosti Kur'ana, nema ni imameta". Pa pogodio je! Kur'an nije iskrivljen zato i nema ni imameta.

Dragi brate, pročitaj sada primjere pokušaja dokazivanja iskrivljenosti Kur'ana:

Prenosi El-Kulejni sa senedom od Ebu-Dž'afera da je rekao: "Došao je Džibril Poslaniku sa ovim ajetom: "Ako sumnjate u ono što smo objavili našem robu Aliji, donesite sličnu suru objavljenu njemu."

Komentator Kur'ana El-Abbasi u svom tefsiru ovako tumači sljedeći ajet za kojeg kaže da ga prenosi

---

11 "El-Bihar", 19/30; "El-Bejan " - El-Huvti, 30

12 "El-Bihar", 10/30; El-Abbasi, 1/13

od Džabira el-Dža'fija a on od Muhammeda ibni Alije: Ovaj ajet je ovako objavljen: ﴿ألم تر الى فلان و فلان﴾ - "Jesi li vidio tog i tog?", misleći na Ebu Bekra i Omera koji susretoše Ammara i Aliju i rekoše im: "Ebu Sufjan i Abdullah ibni Amir i stanovnici Mekke se okupljaju radi vas, treba da ih se pričuvate!' Međutim, njima je to samo učvrstilo vjerovanje. Rekli su: "Allah nam je dovoljan i divan li je On pomagač!"[13]

Čak su počeli izmišljati neke nove sure tvrdeći da su izbačene iz Kur'ana. Njihov šejh Et-Tebersi kaže: "Nedostaju sure, a to je sasvim tačno, kao sura El-Hikd, sura El-Ha'l i sura El-Vilaje."[14]

On prenosi i tekst jedne od ovih izmišljenih sura

U ime Boga, Milostivog Samilosnog

"O vjernici, vjerujte u dva svjetla koja poslasmo, koji vam čitaju ajete Moje i upozoravaju vas na patnju Dana velikog. Dva svjetla, oni su jedno od drugog, a ja sam Onaj koji sve čuje i sve zna. One koji drže dato obećanje i Poslanik Njegov u ajetima (tako stoji) njih čekaju rajske blagodati. A oni koji postanu nevjernici poslije svoga vjerovanja i koji ujedno krše obećanje svoje i ono što su Poslaniku kao zavjet dali, past će u vatru. Oni su sami sebi nasilje počinili i usprotivili se Opunomoćitelju, Poslaniku. Ključalom vodom oni će biti napajani."

I tako dalje se nastavlja ova laž na isti način. Stilom i riječju, riječi ove "sure" podsjećaju na Musejlemine priče bez povezanog značenja, gotovo nerazumljivo i bez jasnog konteksta. Kao da ju je pisao neki nearap sa slabim poznavanjem arapskog jezika.

---

13 Str. 300, 1/206

14 "Faslul-Hitab", 24

Čitanje ovoga na način kako se čita Kur'an je gotovo nemoguće. Postavlja se neminovno pitanje: Da li sve šije vjeruju u ovo izloženo?

Njihov šejh El-Mufid (um. 413), koga smatraju temeljem islamske nauke i Allahovim čudom "Ajatullah" kaže: "Složiše se imamije da su vođe zablude (nešiijiski imami) zastranili u pitanju kodifikacije Kur'ana i predvidjeli su povode Objave i sunneta Poslanika ﷺ. Mu'tezile, Haridžije i Zejdije u ovom pitanju su u suprotnosti imamijama."[15]

El-Mufid nije spomenuo svog učitelja Ibni Babuja el-Kummija poznatijeg kao Es-Saduk (um. 381), koji se u svom djelu "Risaletul-i'tikad" oštro suprostavio i kritikovao one koji zagovaraju postojanje iskrivljenosti Kur'ana i one koji to prihvataju kao što su El-Murteda i Et-Tabersi, iako su bili njegovi učenici.

Et-Tabersi se nije suprostavio teoriji iskrivljenosti Kur'ana, prihvatio je mišljenje ostalih šija i pisac je knjige "Medžme'ul-Bejan".

Takođe, spominjanje predaja o opovrgavanju i patvorenosti Kur'ana je uticalo na pojedine šiitske učenjake da kažu da postoje drugi kur'anski tekstovi.[16]

I nisu ovdje zastali, već počeše namjerno iskrivljavati i tumačenje pojedinih ajeta tvrdeći da postoji neko "unutrašnje" tumačenje koje nije kao tumačenje naših prethodnika. Medžlisi je napisao posebno poglavlje u djelu "Biharul-envar" u kome kaže: "Oni su (tj, imami) namaz, zekat, post i ostali ibadeti, a njihovi neprijatelji su ružna djela i nepokornost u samoj suštini Kur'ana."[17]

---

15 "Evailul-mekalat", 51

16 "Biharu-envar", En-Na'manijet, 2/357

17 24/286-304

Mnoge kur'anske ajete su protumačili imametom, a spomenu imama u Kur'anu gotovo da nema kraja što prelazi granice razuma i vodi ka idiotizmu i tupoglavosti. Sve ovo nije ništa drugo do pokušaj izigravanja i ismijavanja Allahove Objave. Imami se spominju kao pčele:

"I tvoj Gospodar pčelama objavi..."
"Oni su propast za kafire"[18]
Oni su dani i mjeseci:[19]
Oni su sinovi Israilovi u ajetu:
"O sinovi Israilovi..."[20]
Oni su Allahova lijepa imena:
"I Allah ima svoja lijepa imena"
Oni su pokraj Allaha i oni su Njegov duh,
Njegova ruka.[21]

Oni su voda izvorska, bunarevi napušteni, dvorci izgrađeni, oblaci, kiša, voće, Allahove svjetiljke, Allahove riječi, Allahovi pisari, Allahu privrženi...[22]

Tako su pojedine Allahove ajete podesili za proglašavanje ashaba nevjernicima i licemjerima. El-Kulejni u djelu: "Furu'ul-Kafi" prenosi tumačenje sljedećeg ajeta: "Bože, pokaži nam tu dvojicu od džina i ljudi koji nas zavodiše!", kaže: (Rekao je dvojicu, a jedan od njih je bio (džinn) šejtan.[23]

Kaže El-Medžlisi: "Dvojica, tj. Ebu Bekr i Omer, a "neko" asocira na Omera tj. džinn koji se spominje u

---

[18] "El-Bihar", 24/110
[19] "Biharul-envar", str. 230, 24/338
[20] "El-Abbasi", 1/44
[21] "Biharul-envar", 24/191
[22] "Biharul-envar", 24/100
[23] 4/416

ajetu je Omer i nazvan je tako zato što je dijete proizašlo iz bluda ili zato što u svojim zavjerama i prevarama sliči šejtanu.[24] Bože sačuvaj!

O Allahovom govoru: "Ima sedam vrata..." El-Abbasi prenosi od Dž'afera ibni Muhammeda da je rekao: "Džehennem će imati sedam vrata, prva vrata će biti data nasilniku Zurejku (Ebu Bekru), druga Omeru, treća Osmanu, četvrta Muaviji, peta Abdul-Meliku, šesta Askeru ibni Havseru, sedma Ebu Selami i oni će biti ta sedmera vrata za džehennem za one koji su ih slijedili".[25]

Prenosi se od Ebu Dž'afera ovako tumačenje o slijedećem ajetu: "I zabranjuje razvrat, ružna djela i nepravdu." Razvrat je Ebu Bekr, ružna djela su Omer i nepravda je Osman!?"[26]

Ovo su samo neki primjeri pokušaja zavjere protiv islama i skrojenog plana za gašenje Allahove upute, a to je, nema sumnje, otvoreno nevjerstvo.

Kaže Uzvišeni: ***"A oni koji ne vjeruju u dokaze Naše nisu Nam skriveni."*** [27]

Kaže Ibni Abbas: "Nevjernik je onaj koji Allahov govor mijenja ili ga pogrešno tumači."[28]

I kaže: "U knjizi "El-Iklil" se nalazi odgovor za one koji tumače Kur'an sa onim što ne vodi pravom i čistom značenju, kao što to rade Batinije, panteisti i nevjernici."[29]

---

24 "Mir'atul-ukul", 4/614

25 2/242

26 4/268

27 Suretu Fussilet, ajet 40

28 Et-Tabresi 24/123, El-Alusi - (Ruhul-meani), 24/26

29 229

Tvrdnja o spuštanju Božanske Objave imamima

Orginalne šiitske knjige sadrže duga pojašnjenja o spuštanju objave imamima. Neke od tih objava su:

-Fatimin mushaf

Prenosi El-Kulejni od Ebu Abdullaha da je rekao: "Mi imamo Fatimin mushaf." Ebu Bešir upita: "Kakav je to mushaf?" "Taj mushaf je kao ova tri vaša Kur'ana, u njemu nema ni slova iz vašeg Kur'ana!"[30]

Da li ima potrebe za Fatiminim mushafom koji nije nikada viđen, uz Kur'ani-Kerim: *"Nije li im dovoljno što smo ti objavili Knjigu koja im se čita."* Ove bajke su kontradiktorne. Ponekad ćemo vidjeti kako El-Kulejni od Ebu Abdullaha prenosi objašnjavajući sadržaj tog mushafa, pa kaže: "U njemu (tj. Fatiminom mushafu) nema ni halala ni harama, u njemu je znanje o budućnosti." Dok na drugom mjestu prenosi da je Ebu Abdullah rekao: "Smatram da se u tom mushafu nalazi Kur'an i ono što je ljudima potrebno. Nemaju potrebe ni za čim drugim. Taj mushaf ima povez, i pola poveza, i četvrtinu poveza i naknadu za okaljani ugled." Ovdje govori o poglavljima u tom mushafu.[31]

I pored očite kontradiktornosti u ova dva citata, oni pokušavaju podići ugled imamima tvrdnjom o poznavanju gajba i optužbom osnovnog izvora islama za nepotpunost.

U knjizi "Delailul-imame" se kaže da se u Fatiminom mushafu nalazi ono što je bilo i šta će biti sve do Sudnjeg dana, zatim vijesti o svim nebesima, imena svih Allahovih stvorenja, bili oni kafiri ili vjernici,

---

30 "El-Kafi", 1/230

31 "El-Kafi", 1/240

sve od prvih generacija, te opis stanovnika Dženneta i broj onih koji će u njega ući. U tom mushafu je i znanje o Kur'anu kao što je uistinu objavljen, znanje o Tevratu kao što je objavljen, znanje o Indžilu kao što je objavljen i znanje o Zeburu. U njemu je i broj svog drveća i bogatstva svih država. I sve ovo se nalazi na prve dvije stranice!!? Kaže njihov imam: "Nisam ti rekao šta je poslije na trećoj stranici niti sam slova od toga spomenuo."[32]

Potom opet dolaze rivajeti puni kontradiktornosti. El-Kulejni prenosi način objave ovog mushafa od Ebu Abdullaha: "Fatima je pala u očaj nakon smrti Poslanika, zatim joj je Allah ﷻ poslao meleka da joj odagna bol i utješi je. Ona to reče Aliji, a on joj kaza: "Kada to osjetiš i čuješ glas reci mi!" Ja sam govorila što sam čula a on je sve pisao i tako je nastao mushaf."

Pisac djela "Delailul-imame" spominje da je ovaj mushaf odjedanput objavljen posredstvom tri meleka: Džibrila, Israfila i Mikaila. Oni su zatekli Fatimu kako klanja i stajali su kraj nje sve dok nije završila namaz. Poselamili su je i rekli: "Es-Selam (Allahovo ime) te selami, i staviše joj mushaf u krilo."

Stav šiija prema Sunnetu

Šije se od Ehli Sunneta razlikuju po slijedećim stavovima:

1-Vjerovanje u nepogriješivost imama:

[32] "Ed-Delail", 27/28

Kaže Homeini: "Učenje imama je kao i Kur'ansko učenje i dužnost ga je širiti i pridobijati sljedbenike."[33]

Kaže njihov učenjak El-Mazindrani: "Svaki hadis prenešen od čistih imama je kao Allahov govor. Nema kontradiktornosti u njihovu govoru kao što je nema ni u govoru Uzvišenog."

Šija Abdullah ibni Kajjad kaže: "Uvjerenje o nepogriješivosti imama je dovelo do toga da su hadisi koji se prenose od imama potpuno vjerodostojni. Ne uvjetuje se povezanost lanca prenosilaca do Poslanika ﷺ kao što je slučaj kod Ehlis-Sunneta."[34]

Kaže El-Mazindrani: "Dovoljno je onome koji je čuo hadis od Ebu Abdullaha da ga prenese riječima "od njega" ili "od jednog od njegovih prethodnika", čak mu je dozvoljeno da kaže "rekao je Allah ﷻ"[35]

Ovo se kod šiija zasniva na dva temelja:

1-Znanje imamima dolazi putem objave

Prvo: Inspiracije u srcima su nadahnuće a šapat u ušima je zapovjed meleka žurnog[36].

El-Kulejni je napisao posebno poglavlje u svojoj knjizi: "U kuće imama dolaze meleki sa ajetima, potpuno predani."[37]

O ovome spominje na više od četiri rivajeta u djelu "Biharul-Envar" da bi se kasnije broj tih rivajeta u poglavlju "Dolaze im meleki na njihove postelje, a oni ih vide", povećao na dvadeset i šest.[38]

---

33 "El-Hukumetul-islamijje", str. 13
34 "Tarihul-imamijje", str. 140
35 "Akaidul-imamijje", 66
36 "El-Kafi", 9/264
37 "El-Kafi", 1/393
38 "El-Kafi", 26/355

Oni od Allaha imaju duh koji ih štiti. U djelu "El-Kafi" postoji poglavlje "Duh kojim Allah štiti imame."[39]

Spominje šest rivajeta a jedan od njih je i od Ebu Besira koji kaže: "Upitah Ebu Abdullaha o Allahovom govoru: ﴿وكذلك أوحينا اليك روحا من أمرنا﴾ "Na takav način Mi i tebi objavljujemo ono što ti se objavljuje."[40] On reče: "Jedno od Allahovih stvorenja (tj, riječ "ruh" u orginalnom kur'anskom tekstu), veličanstvenije od Džibrila i Mikaila, bio je sa Poslanikom ﷺ donosio vijesti i savjetovao ga, a poslije njega je bio i sa imamima. Spomenut mu je i drugi rivajet gdje se kaže da je Dž'afer rekao o vrstama objave imamima: "Nekima od nas se objava recituje na uho, nekima dolazi u snu, a neko čuje nešto kao zveckanje lanaca u posudi, a nekome dolaze likovi veličanstveniji od Džibrila i Mikaila."[41]

Preko svetog duha znaju sve što se nalazi između podnožja Arša.[42] Oni čak idu i do Arša! Spominje se u El-Kafiju od Ebu Jahja-a da je rekao: "Rekao mi je Ebu Abdullah: "Mi u noći svakog petka imamo nešto." Pa rekoh: "Žrtvovao bih se za tebe, šta je to?" Reče: "Pozivaju se duše mrtvih poslanika i duše mrtvih imama i duša oporučitelja koji je između vas, te se uzdižu ka nebesima sve dok ne dođu do Arša. Oko njega tavaf učine i klanjaju po dva rekata kod svakog stuba Arša, zatim se vraćaju u tijela u kojima su bile. Vjerovjesnici i oporučitelji tako bivaju ispunjeni

---

39 "El-Kafi", 1/273

40 Suretuš-Šu'ara, ajet 52

41 "Biharul-envar", 26/358

42 "El-Kafi", 1/272

ushićenjem. Također, nasljedniku koji se nalazi među vama, se dodaje neizmjerno znanje."[43]

Ovo znanje po njima ovisi o volji imama. El-Kulejni je napisao sljedeće poglavlje u svojoj knjizi: "Imami kada žele da nešto znaju, oni to znaju."[44]

Objava imamima kod njih ovisi o njihovoj volji, a ne o Allahovoj kao što je slučaj kod Poslanika.

Pohranjivanje znanja i ostavljanje Allahovog zakonika

Prenose da je Alija ﷺ rekao: "Podučio me je Poslanik hiljadi poglavlja znanja. Iz svakog tog poglavlja mi se otvara hiljadu novih poglavlja."[45]

Kaže šiitski učenjak Muhammed Husejn Alu-Kašif el-Gita: "Mudrost zakonodavstva zahtjeva obznanjivanje jednog propisa i skrivanje drugog dijela, ali je "neka je selam na njega" to pohranio kod svojih nasljednika. Svaki nasljednik to prenosi drugome da bi otkrili te propise u odgovarajućem vremenu, shodno potrebi, određenim ili neodređenim ljudima, naznačno ili cjelovito, očito ili tome slično."[46]

Njihov šejh iz ovog vremena "Bahrul-ulum", kaže: "Allahova knjiga sadrži opće propise, bez ulaska u tamačenja i podrobna objašnjenja, te su osjetili potrebu za sunnetom Poslanika ﷺ. Sunnetom se ne može dopuniti Šerijat, jer mnogi od novijih događaja se nisu zbili u njegovo doba. Zato je bilo nužno da pohrane

---

43 "El-Kafi", 1/253

44 1/258

45 "Usulul-fikh", Muhammed El-Muzafer, 3/51

46 "Usuluš-ši'ah", 77

znanje o tim događajima kod svojih nasljednika da bi ih umjesto njega sproveli kada dođe vrijeme za to."[47]

El-Kulejni je u svojoj knjizi naslovio sljedeće poglavlje: **"Allah ﷻ nije poslao ni jednog poslanika bez Alijina znanja, a on je Njegov ortak u znanju"**. Primjer njihovih hadisa na kojima počiva ovo opasno pravilo je i rivajet El-Kulejnija od Hajsema koji kaže: "Rekao mi je Ebu Abdullah: "O Hajseme, mi smo stablo vjerovjesništva, kuća milosti, ključevi mudrosti, riznice znanja, mjesto Objave, mjesto dolaska i odlaska meleka, mjesto Allahove tajne, mi smo Allahova oporuka Njegovim robovima, mi smo velika Allahova svetinja, mi smo pod Allahovim jamstvom, mi smo Allahovo obećanje, a ko ispuni naše obećanje ispunio je i Allahovo, ko nas štiti ušao je pod Allahovu zaštiti i jamstvo, a ko prekrši ugovor s nama prekršio je ugovor sa Allahom i izašao iz Njegove zaštite." Takođe tvrdi da imaju sposobnost proricanja budućnosti i savršenstva.[48]

Ove spomenute osobine imama nisu ništa drugo do puste fantazije, pa čak ako se neke od tvrdnji i istinite, raznolikost datiranja i suprotnosti tih tvrdnji u ovom pitanju otežavaju normiranje tih osobina. Osnove njihove akide, da su Allahova Knjiga i Sunnet Poslanika ﷺ nesvrsishodni i da Allahov zakonik nije upotpunjen smrću Poslanika ﷺ su u čistoj suprotnosti sa Allahovim govorim: ***"Danas sam usavršio vašu vjeru..."*** Isto tako, šiitska tvrdnja da je Poslanik ﷺ krio dio svog znanja, je u suprotnosti sa kur'anskim ajetom: ***"O Poslaniče, prenesi ono što ti se objavljuje, ako to ne uradiš nisi dostavio Allahovu poruku..."***

---

47 "Mesabihul-usul", str. 4

48 "El-Kafi", 1/238

Postavljajući ovakve teze oni svojim imamima daju pravo da pojašnjavaju i određuju općenito navedene ajete u Kur'anu i pripisuju im funkcuju zakonodavaca, jer su oni po njima nepogrješivi i ne govore iz neznanja. Sve spomenuto vodi vjerovanju u poslanike poslije Poslanika ﷺ kao pokušaj izmjene načela ove nepatvorene vjere pod izgovorom da je to pravo imama.

A mi pitamo: Gdje su izvori te vjere danas? Šta čeka taj dugo očekivani, što ne izađe sa njima pred ljude? Da li ljudi imaju potrebe za njima? Ako imaju, zašto je naš islamski ummet ostao daleko od upute evo već četrnest stoljeća? Kakav je to grijeh svih prošlih i sadašnjih generacija, pa nisu imali pristupa tom skrivenom blagu? Pa kada ummet nema potrebe za njima, čemu onda tolike izmišljotine i pozivi koji se kose sa zdravim razumom i ljudskom prirodom?

Same šije prenose od Dž'afera es-Sadika da je rekao: "Allah ﷻ je u Kur'anu dao objašnjenje za svaku stvar. Tako mi Allaha, nije ništa izostavio što je ljudima potrebno, tako da čovjek ne može reći: "Da je ovo objavljeno u Kur'anu." Allah je sve objavio."[49]

Ovako kaže i imam Šafija: "Ne desi se ni jedna nesreća u Allahovoj vjeri a da nema rješenja u Allahovoj knjizi koja vodi na ispravan put."[50]

U tefsiru Safija stoji da je Alija رضي الله عنه upitan da li imaju od Poslanika ﷺ išta od objave pored Kur'ana, pa je rekao: "Ne, tako mi Onoga koji je stvorio Džennet i

---

[49] "El-Kafi", 1/50

[50] "Er-Risale", 20

stvorio čovjeka, osim da svome robu da razumijevanje Njegove knjige."[51]

Dž'afer es-Sadik, se odrekao Ebu Hitaba i njegovih laži i tvrdnji o poznavanju skrivenog i kaže: "Čudni li su ljudi koji tvrde da znamo skriveno, a skriveno (gajb) ne poznaje niko osim Allaha. Htjedoh išibati jednu od svojih sluškinja, pa ona pobježe od mene i nisam znao u koju se prostoriju sakrila."[52]

Šije kažu da je Husejn otišao do stanovnika Kufe da bi ih pomirio i da je njegovo ubistvo uzrokom otpadništva svih ljudi osim trojice. Da je znao da će oni otići u otpadništvo, ne bi im išao! Šiitski učenjaci su izmislili dva vjerovanja kao izlaz iz gore navedenog: prikriveno vjerovanje i otvoreno vjerovanje. Pa kad imam kaže istinu (npr, gornji citat Dž'afera es-Sidika) kažu: "To je tekijja" (skrivanje istine pred nešiijama), a ako govori o nečemu i dođe do razilaženja kažu: "Allahu se obejanilo (nešto drugo)."

Vrata uspostavljanja novog zakonodavstava kod šija su i danas otvorena, čak i poslije smrti skrivenog imama. To se naziva "teorijama izvan vjerskog aspekta", tj. citati skrivenog Mehdije.

En-Nuri et-Tubrusi je napisao knjigu i nazvao je *"Džennet kao utočište onome koji uspije sresti Mehdija i njegova čuda u velikom odsustvu".* Slabost ovih tvrdnji stoji između dvoga: Ili je laž, ili neznanje sa šejtanskim udjelom.

Kaže Šejhul-Islami: "Isto tako i očekivani Mehdija kod šija, neki ga vide, a ustvari to je džinn."[53]

---

51 "Es-Safi", 1/191

52 "El-Kafi", 1/257

53 "El-Kafi", 13/95

Predaje od ashaba kod šija

Uopće ih ne prihvataju... Kaže Muhammed Husejn el-Kašif el-Gita: "Šije ne prihvataju ništa od sunneta osim onoga što je vjerodostojno preneseno od Ehli Bejta. Ono što prenosi Ebu Hurejre, Semure ibni Džundub, Amr ibni As i njima slični, kod imamija nema vrijednost ni obične mušice."[54]

Ono što se ne prenosi od imama je bezvrijedno.[55]

Čudno je što šije smatraju da će sasvim sigurno vidjeti očekivanog Mehdiju, koji uopće nije postojao. Kaže El-Memkani, koji je za njih jedno od Allahovih išareta ovog stoljeća: "Čast je za svakog čovjeka vidjeti Mehdiju, da Allah ubrza njegovu pojavu i učini nam ga za svaku nedaću zaštitom. Svjedočimo da je poslije svog nestanka na većem stupnju od neporočnosti."[56]

Pogledaj i čudi se kako čovjek može očekivati da vidi osobu koja ne postoji. Poznato je da je ovaj dokaz potpuna laž koja kalja ugled drugova Poslanika ﷺ. Imamije prihvataju rivajete sekti Feftahija, Vakifija, Navasija, kao što potvrđuje i njihov šejh El-Hurr el-Amili, uprkos tome što one negiraju i kritikuju njihove imame. Prenosi se da za njih kažu: "Vakifije žive u nedoumici i umiru kao heretici."[57]

Šije prihvataju ove predaje samo iz razloga potpore usamljenih i lažnih predaja, a odbijaju predaje ashaba koje je Allah ﷻ blagoslovio. Zar ovo nije očita suprotnost? Sve ove sekte iz istog razloga negiraju

---

54 "Asluš-ši'ah ve usuluha", 79

55 "Usulul-Kafi", 1/399

56 "Tenkihu-e'akal", 1/211

57 "Usuliš-ši'ah", 1/249-350

predaje ashaba, a to je negiranje i odbacivanje imameta. U šiitskim knjigama se prenosi od Ebu Hazima da je upitao Ebu Abdullaha da li su ashabi govorili istinu o Poslaniku ili su lagali. Ebu Abdullah je odgovorio: "Govorili su istinu."[58]

Ashabi nemaju potrebe, nakon što ih je Allah i Njegov Poslanik pohvalio, za ovakvom pohvalom. To iznosimo samo kao potvrdu da šije odstupaju čak i od onog što dolazi od njihovih imama u knjigama ako se slaže sa Kur'anom i Sunnetom. Pristali su na put slijeđenja varalica i lažova koji su lagali na imame i koji su i same šiitske knjige osudili za laž, kao što ćemo vidjeti kasnije. Izučavanjem se uočilo da njihove četiri knjige iz novijeg doba tj. jedanaestog stoljeća i kasnije, a zadnja te sadržine je knjiga En-Nurija et-Tubrusija (320), sadrže dvadeset i tri hiljade predaja od šiitskih imama.[59]

Većina njih nije bila poznata ranije, napisane su stotinama godina nakon smrti imama. Oni navode te hadise sa svojim lancima prenosilaca, ali kako pametan i razborit čovjek može vjerovati u ispravnost rivajeta koji nije nigdje zapisan tokom jedanaest ili trinaest stoljeća? Ako su ti hadisi bili zabilježeni u knjigama, gdje su bile do sada i zašto su se pojavile tek u zadnja dva-tri stoljeća? Postavljamo pitanje: Gdje su ove knjige i kolika je njihova naučna vrijednost? Kaže Aga Bezrek et-Tahrani u knjizi "Mustedrekul-Vesail" čiji je pisac En-Nuri et-Tabersi: "Osnovni motiv koji je potakao Et-Tubrusija na pisanje ove knjige jeste pronalazak važnih knjiga koje nisu prije bile zabilježene kao šiitski izvori."[60]

---

58 "Usulul-Kafi", 1/65

59 "Ez-Zeri'ah", 7/21

60 "Ez-Zeri'ah", 7/21

Za dostizanje stepena idžtihada uslovljavaju poznavanje ovih hadisa. Ni jedan dokaz nije potpun bez njih.[61]

Da li ovo znači da prije pisanja ovih hadisa nisu imali dokaz, dok postoji stalna mogućnost otkrivanja knjiga i rivajeta? Njihove prve četiri knjige nisu bile bez propusta i dodataka. Dokaz ovoga je "Tehzibul-ahkam" od Tubrusija koji dostiže trinaest hiljada i devesto pedeset hadisa, kao što spominje Aga Bezrek et-Tahrani i Muhsin el-Amili,[62] i drugi savremenici. Dok sam šejh Et-Tusi kaže u knjizi "Iddetul-usul" da broj hadisa u knizi "Tehzibul-ahkam" iznosi od pet do šest hiljada. Kako je moguće da se kasnije broj hadisa više nego udvostručio!? Njihov šejh Husejn el-Kereki el-Amili (u.1076) kaže: "Djelo El-Kafi ima pedeset knjiga (tj. većih poglavlja) sa lancem prenosilaca za svaki hadis sve do imama."[63]

Dok šejh Et-Tusi kaže: "El-Kafi ima trideset knjiga čijim nas je rivajetima podučio sam šejh."[64]

Iz samih tekstova ovih predaja izbija očita disharmonija. Et-Tusi je dobro razmislio i izučio ove hadise, a onda se desilo slijedeće: "Kada dođoše do njega ovi međusobno suprotni hadisi, tako da se gotovo ni jedna predaja ne slaže sa drugom, osim ako se ona koja joj se suprostavlja odbaci, i kada vidje da nema ni jednog hadisa a da ne stoji njemu suprotan, priznao je tada da je ovaj razlog bio poticaj za mnoge šije da ostave šiizam."[65]

---

61 "Ez-Zeri'ah", 2/111

62 "E'ajanuš-ši'ah", 1/288; "Ez-Zeri'ah", 4/504

63 "Revdatul-džennat", 2/118-176

64 "El-Fehreset", 161

65 "Tehzibul-ahkam", 1/203

Tada je učinio bezuspješan pokušaj smanjivanja i zataškavanja kontradiktornosti. Taj njegov pokušaj je samo dolio ulje na vatru, s obzirom da je za pokrivanje kontraverznih hadisa koristio tekijju bez ikakvih dokaza, i bez obzira na to što određena predaja odgovara predajama na koje se oslanja Ehlis-Sunnet. Svojim izmišljenim stvarima je učvrstio temelje ove sekte i spriječio im dolazak do istine i dobra.

Šiitski šejh El-Fajd el-Kešani, pisac knjige "El-Vafi", se žali na ovu pojavu, pa kaže: "Vidite li ih da se razilaze u jednom pitanju na dvadeset, trideset ili više različitih mišljenja. Ako hoćeš mogu reći da nema nijednog sporednog pitanja,a da se nisu razišli u njemu, ili bar u nekim popratnim podacima."[66]

Uočava se da je osnovno razilaženje u hadisima, a ne u izvlačenju pravila iz njih. To je znak neispravnosti i potvorenosti. ***"A da je Kur'an od nekog pored Allaha, našli bi u njemu dosta razilaženja."*** [67]

Pojedinim predajama, koje se sasvim protivrječe, on dodade laži na imame. Tako je El-Fajd el-Muhtar Ebu-Abdullahu rekao sljedeće: "Kakvo je ovo razilaženje među našim pristalicama? Ja sam u Kufi i gotovo da posumnjam u hadis zbog njihova razilaženja." Ebu Abdullah mu odgovori: "Ono što si rekao Fajde, je opijenost lažju od strane ljudi. Oni ne traže hadis s ljubavlju prema onome što je kod Allaha, kao što to mi činimo, oni samo žele dunjaluk i svaki od njih izravno izražava svoje pretenzije."[68]

Mnogobrojne su pritužbe i kritike imama na one koji su lagali na njih, naročito na Dž'afera es-Sadika. To

---

66 "El-Vafi", str. 9

67 Suretun-Nisa', ajet 52

68 "Ridžalul-Keši", 135; "El-Bihar", 2/246

je bila grupa otpadnika, profitera i prevaranata. Dočekivali su delegacije iz islamskog svijeta jedući njihove imetke i lažno se pozivajući na imame. Davali su im falsifikovane potpise i širili neistinite priče o imamima. Za njih je laž na imame bila tekijje.

Postoje po njima vjerodostojne predaje, kojima se kori i proklinje grupa lažaca na čijim se, opet, predajama izgradila šiitska vjera. Šiitski šejhovi nisu prihvatili ove predaje iz razloga što bi otkrili pred Ehlis-Sunnetom svoje slabosti i morali bi se odreći svojih nastranosti. Tada su kao i obično pribjegli čišćenju ovih kritika, a to nije ništa drugo do protivljenje imamu. Pa ako je onaj ko se protivi imamu, u šiitskom mezhebu, kafir znači da su svi oni na taj način direktno izašli iz šiitske vjere. Njihov savremeni šejh Muhammed Rida el-Muzafer je priznao da su njihovi najbolji poznavaoci hadisa kritikovani od strane imama. Ovo prenose šiitske knjige. Tu se govori i o kritikama i na Hišama el-Džuvejkija i sramotama koje su saznali. Takođe, govori o velikim pomagačima Ehli Bejta, njihovim povjerljivim prijateljima, a zatim je kao i uvijek pribjegao tekijji.[69]

Veliki broj ovih lažnih hadisa zdrava pamet ne može prihvatiti. Zbog toga su šije izmislili hadise koje su pripisali imamu i kojima naređuju rad po ovim hadisima, pa makar bio potpuno čudan i neshvatljiv, pravdajući se time da su hadisi imama teški za shvatanje. U knjizi "Biharul-envar" (1/241) se kaže da je Sufjan es-Semat rekao: "Rekoh Ebu Abdullahu: Žrtvovaću se za tebe, dolazio nam je čovjek prije vas i bio je poznat po laži. Pričao je hadis, a mi smo osjećali laži i podvalu. Pa je Ebu Abdullah rekao: "Da li

[69] "El-Imamu Es-Sadik", str. 178

ti kaže za noć da je dan, a za dan da je noć?" Rekoh: Ne. "Ako ti kaže da sam ja to rekao ne mogu ga optuživati za laž, u protivnom ćeš mene optužiti za laž."

Medžlisi spominje stotinu i šesnaest hadisa sa ovim značenjem. Svaki od tih hadisa naređuje gašenje pameti pred ovim rivajetima (predajama), bez ikakve analize.

Šiije se, u pogledu ovih predaja, djele na dvije grupe:

-Grupa koja ih apsulutno priznaje;

-Grupa koja u njima vidi slabost, laž i podvalu.

Ovi su pali u nedoumicu tvrdeći da su ove prve četiri knjige uzete iz osnova izloženih imamima. El-Kafi je napisan u doba "malog odsustva " očekivanog imama, tvrdeći da je pokazan Mehdiju koji je rekao: "Ova knjiga je dovoljna našim šijama." Tako je pisac knjige "Men la jahduruhul-fekih" (Homeini), bio više od dvadeset godina u odsustvu.[70]

Zašto se imamije nisu usprotivili ovim apokrifnostima? Pisac knjige "Kešful-Gita" nije našao odgovor, nego je "naravno" upotrijebio tekijju, kao što je običaj prilikom zapadanja u škripac.[71]

Oni nisu imali knjige o prenosiocima hadisa iz kojih su mogli utvrditi stepen dotičnog hadisa sve do četvrtog hidžretskog stoljeća. Zatim je El-Keši napisao knjigu skraćenog oblika koja gotovo da nema svoje vrijednosti. Podaci o slabostima i pozitivnim osobinama prenosilaca su u potpunoj kontraverzi. Nekolicinu prenosilaca hadisa, koje je on htio, je ocjenio negativno.

---

[70] "Eš-ši'ah", 180

[71] "Kešful-gita", 40

Kaže El-Mimhani: "U mnogim lancima ima grešaka i sumnjivih imena ljudi, njihovih očeva, nadimaka i imena po djeci."[72]

Nauka o hadisu kod šija je bila nepoznata sve do dolaska Zejnuddina el-Amilija, poznatijeg kao "Drugi šehid" (u. 965 H), koji je napisao knjigu o hadiskoj nauci po ugledu na Ehlis-Sunnet. Takođe, podjela hadisa na sahih i daif kod njih nije bila poznata sve do sedmog hidžretskog stoljeća. Osnovni razlog za ovo je razilaženje, protivurječnost u knjigama i rivajetima, a to je bio povod za pokušaj stišavanja kontraverzi prema opravdanim primjedbama učenjaka Ehlis-Sunneta. Kaže El-Amili: "U svojoj hadiskoj nauci kao i obično imaju sasvim čudna pravila; Predaja došla od imamije se prima, pa taman bio i kritikovan od strane imama."

Kaže Ibni Mutahher el-Halli da slabost prenosioca u vjeri ne znači slabost i u hadisu!?[73]

Ako bi primjenili određena pravila kasnijih šiitskih učenjaka, od njihova hadisa ne bi ostalo ništa. To je priznao i njihov učenjak Jusuf el-Bahrani: "Obaveza nam je uzeti ove predaje po kojima su radili naši učenjaci prvenci, ili uzeti neku drugu vjeru pored ove ili drugi zakonik pored ovog."[74]

Osnovni motiv ove izjave je što prenose laž na svoje imame, na čijim plećima je nastao šiizam, kao što su Džabir i Ebu Besire ibni Zurare ibni E'ajun. Sa sigurnošću se može reći da većina njihovih prenosilaca nosi na sebi sumnju nevjerstva u Allaha i Budući svijet, i kršćanstva prerušenog u šiijsku odoru. Dž'afer es-Sidik je za mnoge od njih rekao da su lašci i taj zaključak je

---

72 "Tenkihul-mekal", 1/177

73 "Ridžalul-Hali", 137

74 "Lu'lu'etul-Bahrejn", 47

donio na osnovu izučavanja njihovih knjiga. On kaže: "Prenose laži koje nisam rekao i pripisuju nas Ehli Bejtu."[75]

Šejh Et-Tusi, pisac dviju od četiri knjige iz hadisa te pisac dva ili tri djela od četiri kod njih priznata, a koja se bave razmatranjem i kritikom prenosilaca, ukratko je o prenosiocima iznio veoma važan podatak za nas. Allah ﷻ je dao da ga prizna: "Mnogi naši pisci se pripisuju zalutalim pravcima." - spominjući njihove autentične knjige.[76]

Glavni od spomenutih lažaca je Džabir koji prenosi milion i sto četrdeset šiitskih hadisa, od koji je sedamdeset hiljada prenešeno od Bakira.[77]

Prenosi se u knjizi "Ridžalul-Keši" od Zurare ibni E'ajuna da je rekao: "Nisam ga vidio kod svog oca, tj. Muhammeda el-Bakira, osim jedanput, a meni nije nikada došao." (191) Pa kako onda prenosi ovoliki broj hadisa od Bakira!? En-Nedžaši kaže da je Džabir miješao hadise zbog senilnosti, a Hašim, jedan od savremenih alima, kaže: "Džabir el-Džafi je jedan od najpoznatijih i najvrijednijih prenosilaca kod većine pisaca o prenosiocima hadisa."[78]

Kaže En-Nedžaši, a on je inače šiijski stručnjak za prenosioce hadisa: "Malo se prenosi od Džabira o halalu i haramu."

Dok El-Havni kaže: "Ima veliki broj predaja od njega koje govore o halalu."[79]

---

75 "Et-tuhaf lisnej ašerijje", str. 97

76 "El-Fehreset", 24-25

77 "Vesaulš-ši'ah", 15/151

78 "El-mevdu'at fil-asari vel-ahbari", 234

79 "Mu'džem ridžalil-hadis", 4/26

Sva ova kontradiktornost ukazuje na jednu činjenicu, a to je da čovjeka koji laže brani još više lažaca. En-Nedžaši je rekao: "On je jedan od najvještijih sihirbaza i mađioničara, pa makar to ti i ne priznao!"[80]

Spomenuti Džabir je lažov koji je govorio o manjkavosti Kur'ana i prvi je čovjek koji je uveo unutrašnje značenje Allahova govora. Učenjaci Ehlis-Sunneta ga dobro poznaju i tvrde da je Džabir lažac. Kaže Ebu Hanife: "Ne vidjeh većeg lašca od Džabira."[81]

Šiitski šejh El-Kudami je opisao grupu ekstremista i naveo njihove predaje i iz tog razloga ih stari učenjaci ne prihvataju. Čudna li je tvrdnja koja kaže da se mezheb stalno mjenja i napreduje shodno vremenu. Tako je ono što se kod starih šiitskih učenjaka smatralo prevarom i laži, kod novih postalo temeljom šiitske vjere. Ovo je pojasnio njihov učenjak El-Megani.[82]

Idžma'a - konsenzus učenjaka - kod šiija

Glavni dokaz kod njih je mišljenje nepogriješivog imama. Stoga konsenzus učenjaka kod njih ne postoji. Čak kažu da je u suprostavljanju konsenzusu spas muslimana i uputa. Tako je suprostavljanje kod njih postalo jednim od glavnih temelja prilikom odlučivanja. El-Kulejni spominje da je riječ imama rješenje za proturječne predaje: "Ostavite ono oko čega se ostali slažu, pravi put je u suprostavljanju njima."[83]

Kaže El-Hurr el-Amili: "Od znakova Allahove blagodati ovoj skupini (šijama) je što je ostale

80 "El-Keši", 194-195
81 "El-Ukajli", 1/196
82 "Tenkihul-mekal", 3/23
83 "Hutbetul-kitab", 8

(nešiitske) učenjake prepustio u ruke šejtana koji ih je odveo u zabludu u svim teoretskim pitanjima. Tako je preče i bolje uzeti ono što im proturječi. Primjer toga su žene: Sarađujte sa njima, ali im kontrirajte!"[84]

Kaže Ulumi: "Suprostavljanje Ehlis-Sunnetu, koji slijede Poslanika ﷺ, učiniše temeljem spasa. Pa kada god Ehlis-Sunnet nešto uradi oni to ostave, a kada Ehli-Sunet nešto ostavi oni to učine. Time direktno izađoše iz vjere. Ovo je očita zabluda i sigurna propast.[85]

Ovi heretici koji žele podijeliti ovaj umet zavaravaju svoje slijedbenike koji su izgubili moć razmišljanja nakon što im se duše napuniše ljubavlju za Ehli Bejtom i mozgovi opiše velikim sevabom koji ih čeka samo zbog ljubavi prema Ehli Bejtu. Kažu im: "Osnova ovog načela je da su ashabi pitali Aliju ؓ o nečemu što nisu znali, pa kada im on da fetvu, radili su suprotno da bi ljude zbunili."[86]

I pored ovoga kažu da je Omer ؓ konsultovao Aliju ؓ i u najvećem i u najmanjem problemu. Prihvatao je njegove riječi i radio po njegovim fetvama i da su se ashabi njemu obraćali za svoje probleme i da je Omer ؓ rekao: "Ne živim sa narodom kod kojeg ja nisam, Ebu Husejne, zaslužan".[87]

Pa šta od ovoga prihvatiti? Šta potvrdi istinitim? Osobenost ovih lažaca je izazivanje kontradikcije kao ploda laži. Ono što izaziva čuđenje jeste da grupa šiitskih pravnika odobrava i dokazuje postojanost konsenzusa pod uslovom skrivenosti njegova porijekla.

---

84 "Menakib Alijj ibni Ebi Talib", 1/392-393

85 "Kešfu gajahibil-džehelat", 9

86 "Ileuš-šera'ia", Ibni Babuje, str. 1/135

87 "El-Ikazu minel-hedžah", str.70

Kažu da konsenzus sa ovim dobiva svoju punu formu, a anonimnost tj. skrivenost porijekla vodi ka uputi.

Čudno je da šiitski učenjaci tvrde da se Alja nije odvajao od ashaba, nego kako kaže El-Murteda: "Zajedno je sa njima razmišljao, klanjao za njima, uzimao poklone od njih, ženio se njihovim kćerima, savjetovao se s njima.[88]

Ovdje završavamo govor o temeljima i izvorima šiizma, a počinjemo s temeljima njihove vjere, sa onim što se naziva "Tewhidul-uluhije" čije značenje je:

Allah je Jedini koji se obožava, jer to On jedini i zaslužuje. On nema sudruga i Njemu se iskreno posvećuje, zabranjeno je bilo koga drugog osim Njega obožavati.

U ovo vjerovanje pozivaše i poslanici: *"Svakom narodu poslanika poslasmo da bi Allaha obožavali i kumira se klonili."* [89] *"Ne poslasmo ni jednog poslanika prije tebe a da mi nismo objavili da nema drugog boga osim Mene, pa Me obožavajte!"* [90]

Ovi ajeti predstavljaju temelj spasa i osnova su za ispravan i primljen ibadet kod Allaha.

"Allah neće oprostiti da Mu se drug pripisuje.." [91]A da li su šije čuvale osnove ove čiste vjere? Dođi da pogledamo!

Prvo: Tekstove koje govore o tewhidu (islamskom moneteizmu) su stavili pod jurisdikciju svojih imama. Kaže Allah: *"On je tebi i onima prije tebe objavio:*

---

[88] "Tenzihul-enbija"- El-Murteda, 132

[89] Suretun-Nahl, ajet 36

[90] Suretul-Enbija', ajet 25

[91] Suretun-Nisa', ajet 48

Ako budeš Njemu druga pripisao, djela tvoja će propasti i gubitnik ćeš biti.'[92] U El-Kafiju piše: "Ako pripišeš druga vladavini osim njegove."[93]

U Fehijevom tefsiru stoji sljedeće: "Ako pripišeš Alijinoj vladavini drugu vladavinu, djela će tvoja propasti."[94]

Povod objave ovog ajeta kod šija je: "Kada je Allah ﷻ objavio Poslaniku ﷺ, o Aliji, prišao mu je Mu'az ibni Džebel i rekao: "Uključi u Alijinu vladavinu Prvog i Drugog (tj. Ebu Bekra i Omera) da bi ljudi bili zadovoljni tvojom odlukom i potvrdili tvoj sud." Tada je Allah navodno objavio ajet: *"O Vjerovjesniče, prenesi ono što ti se objavljuje od Gospodara svoga, a ako to ne učiniš onda nisi dostavio poslanicu svoju..'*[95] i tada se Poslanik požalio Džibrilu govoreći: "Ljudi me u laž utjeruju i ne prihvataju ništa od mene!", zatim je Allah ﷻ objavio: "Ako budeš Njemu sudruga pripisao propast će djela tvoja i gubitnik ćeš biti!"- ("Njemu" znači Aliji)[96]

Sličnih predaja ima dosta, pa pogledajmo šta Allah ﷻ kaže: Reci: *"Zar mi naređujete da nekog drugog osim Allaha obožavam, o neznalice. On je tebi objavio i onima prije tebe objavio: "Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će, sigurno, propasti, a ti ćeš izgubljen biti." Nego, Allahu se jedino klanjaj i budi od zahvalnih."* [97]

Značenje ovog ajeta je potpuno jasno: Allah ﷻ naređuje svome Poslaniku, nakon što su ga mušrici

---

[92] Suretuz-Zumer, ajet 65

[93] "El-Kafi", 1/427

[94] 2/251

[95] Suretul-Ma'ideh, ajet 67

[96] "El-Burhan", 4/83

[97] Suretuz-Zumer, ajet 64-66

pozvali u obožavanje kipova i rekli: "Ovo je tvoja vjera i vjera tvojih očeva", da im odgovori: "Zar mi naređujete da nekog drugog osim Allaha obožavam, o vi koji ništa o Allahu ne znate. Ibadet drugome pored Njega nije ispravan." Prozvao ih je imenom kojeg zaslužuju "O neznalice." Nakon toga Allah ﷻ objašnjava da je Poslaniku ﷺ i poslanicima prije njega objavio da se čuvaju širka, pa kaže: *"Samo Allaha obožavaj.."* Ovaj ajet je iz mekkanskog perioda dok je Alija رضي الله عنه bio još momčuljak.

Nakane ove zalutale skupine su iznešene na vidjelo i otvoreno se pokazao cilj, a to je pokušaj pronalska oslonca na pozivanje u imamet. Moje mišljenje je da se među njima nalaze ljudi koji namjerno postavljaju ovakve teze kako bi šije zajedno sa njihovim vođama odveli što dalje od Islama, jer kada oni uvide iskrivljenost ovih teza koje zdrav razum ne prihvata, te budu vjerovali da je to islam, rodiće im se sumnja i sve što je uistinu islamsko. Jedan od osnovnih ciljeva ove zalutale skupine je uništenje čiste vjere Islama.

Nesumnjivo je da ćeš u prethodno izloženom njihovom govoru naći potvoru na Poslanika ﷺ i naći ćeš da mu se pripisuju kontradiktornosti s obzirom na njegovu veliku vrijednost kod Allaha ﷻ, Poslanik ﷺ je na manjem položaju i manje vrijednosti kod šija koji su pretjerali u pozivanju na nepogriješivost imama, a pripisati ovako nešto bilo kojem Poslaniku عليه السلام predstavlja otvoreni kufr (nevjerstvo).[98]

U njihovim knjigama postoje izjave koje pobijaju gore rečene tvrdnje. U tefsiru El-Burhan piše: "Prenosi se od Hubejba ibni Ma'la da je rekao: "Spomenuo sam

98 "Redd aler-Rafide"- Muhammed Abdul-Vehhab, 2/429

Ebu Abdullahu ono što reče Ebu Hitab o Allahovu govoru:" *"Kada se samo Allah spomene..."*, to se odnosi na vođu pravovjernih (Alija ﷺ). *"A kada se spomene drugi osim Njega..."* - to je taj i taj. Zatim Ebu Abdullah reče ponavljajući tri puta: "Ko ovo kaže on je mušrik (mnogobožac), Allahu se od takvih utječem i u Ime Njegovo ih se odričem. Ovim ajetom Allah ﷻ govori o sebi." Zatim je Hubejb spomenuo drugi ajet: *"Tako vam je , i kad se samo Allahovo ime pozove, vi nevjerujete."*- ponovo tvrdeći da se ovaj ajet odnosi na Aliju, a Ebu Abdullah mu isto odgovori kao i prvi put."[99]

Kur'an je tewhid učinio temeljem ispravnosti ibadeta, a širk uzrokom propasti ibadeta: *"Allah neće oprostiti da mu se drug pripisuje, a oprostiće manje od toga..."* [100]

Šije i ovo staviše pod upravu i volju svojih imama. Kažu: "Onaj ko prizna našu vladavinu i potom umre, primljen mu je namaz, post, zekat, hadždž. Ako to ne bi priznao pred Allahom, Allah mu ne bi primio ni jedno djelo."[101]

Kažu: "Rekao je Poslanik ﷺ: "Džennet pripada onome ko je volio Aliju, pa makar i bio nepokoran Poslaniku. Vatra je pripremljena za one koji su prezirali Aliju, pa makar bili poslušni Poslaniku!"[102]

"Da čovjek dođe na Sudnji dan sa djelima vrijednosti sedamdeset poslanika, Allah mu to neće

99 "El-Burhan", 4/78

100 Suretun-Nisa', ajet 48

101 "Es-Sidik", 154

102 "Risaletul-islam vel-mu'džize", 276; "El-Hisal", 1/41

primiti sve dok ga ne provjeri pitanjem moje vladavine i vladavine Ehli Bejta!"[103]

Šiije tvrde da je vladavina (tj.vilaje) veća i važnija od namaza i ostalih temelja vjere. Allah ﷻ je jasnim riječima spomenuo namaz na više od osamdeset mjesta u Kur'anu, a šiitsko vilaje nije spomenuto nijedanput. Pa da li Allah ﷻ želi dovesti svoje robove u zabludu? Slava nek' Ti je Gospodaru, ovo je otvorena potvora!

Uobičajeno u njihovim knjigama susrećemo kontraverzne predaje. U Feratovom tefsiru stoji: "Kaže Alija ibni Ebi Talib: "Čuo sam Poslanika ﷺ nakon što je objavljen ajet: *"Reci, ne tražim vam od toga nikakvu nagradu, osim ljubav prema bližnjima."* [104], da je rekao da mu je došao Džibril i kazao: "O Muhammede, svaka vjera ima svoje pristalice, pomoćnike, gradove i utvrde. Sljedbenici ove vjere i njeni pomoćnici su "La ilahe illellah", a njeni gradovi i utvrde su vaša ljubav i prijateljstvo prema Ehli Bejtu shodno istini u koju su pozvali."[105]

Pripadnost islamskoj vjeri se očituje tewhidom a ne vilajetom, ljubav prema Ehli Bejtu je sporedna u odnosu na tewhid, a uvjetovana je njihovim potvrđivanjem istine i pozivanjem njoj. Zatim su posegnuli za mnogoboštvom iz predislamskog džahilijjeta. Mušrici su govorili: *"Obožavamo ih (tj.kipove) samo zato da bi nas Allahu približili."*[106] Kaže El-Helebi (šiitski alim) o imamima: "Oni su Gospodarev zastor i posrednici između Njega i Njegovih stvorenja."[107]

---

103 "El-Bihar", 17/27

104 Suretuš-Šura, ajet 23

105 "Furat", 148; "El-Bihar", 23/247

106 Suretuz-Zumer, ajet 3

107 "El-Bihar", 23/97

Prenosi se od Ebu Abdullaha da je rekao: "Mi smo posrednici između vas i Allaha ﷻ."[108] - Ne'uzubillah!

Svi muslimani priznaju da su poslanici posrednici između Allaha i ljudi samo u prenošenju Objave i propisa. Dvanestoimamije vjeruju da ta zasluga pripada imamima od kojih pojedini, kako oni tvrde, čak primaju objavu od Allaha ﷻ. Tako su im pripisane karakteristike tewhida s obzirom da uputa svih stvorenja ovisi kod njih o imamima. Nijedno djelo neće biti primljeno kod Allaha osim sa imenima njihovih imama. Od njih se pomoć traži, njima se u čast hodočasti i to hodočašće je vrijednije od propisanog hadždža. Kerbela je za njih vrijednija od Ka'be. Na Kerbeli šije obavljaju posebne obrede, tu imaju posebna pravila ponašanja pod nazivom "Obredi Mešheda". Evo ti nekih primjera:

Uputa:

Kaže Ebu Dž'afer: "Pomoću nas se Allah obožava, pomoću nas je On spoznat, pomoću nas se vjeruje u Njega kao Jednog."[109]

Ovo dokazuju Allahovim govorom: *"Reci, ovo je moj put u koji otvoreno pozivam ja i oni koji me slijede"* [110], - znači da uputa nije potpuna osim sa nekim od nepogriješivih imama što predstavlja otvoreni napad na Allaha ﷻ.

Dova:

U predajama se spominje: "Ko moli Allaha preko nas, on je uspio, a ko moli Allaha sa drugim osim nas propao je i u propast vodi."[111] Usuđuju se da kažu:

---

108 23/97

109 "Biharul-envar", 23/103

110 Suretu Jusuf, ajet 108

111 "El-Bihar", 23/103

"Dova Poslanika je uslišana bez posredstva i traženje šefa'ata."[112]

Postoje mnogobrojne slične predaje. Ove opasne tvrdnje su zavjera koja vodi obožavanju imama. Imami su prema njima utočište bijednima, nada tužnima, utjeha bojažljivim, kibla onima koji dove čine. Dove se ne uslišavaju osim pomenom njihovih imena. Reci mi brate, ima li razlike između ovoga i mušričkog vjerovanja u posredništvo kipova? Da, ima razlike!? Mušrici su u teškim trenucima i prilikom nesreća dove upućivali samo Allahu عز وجل: *"A kad se na lađu popnu, Allaha iskreno mole"* [113], a šije čine širk i u dobru i u zlu duboko uvjereni da nesreća neće otići osim spomenom njihovih imena.

Prenosi Er-Rida'a: "Kada su Nuha عليه السلام ponijeli valovi prilikom potopa, molio je Allaha našim posredstvom i Allah ga je sačuvao potopa. Kada je Ibrahim عليه السلام bačen u vatru molio je Allaha našim posredstvom, pa je Allah tu vatru učinio hladnom i spasonosnom. Kada je Musa'u عليه السلام otvoren put preko mora, molio je Allaha našim posredstvom, te je Allah taj put suhim učinio. Kada su Židovi htjeli ubiti Isa'a عليه السلام on je molio Allaha našim posredstvom, pa ga je Allah sačuvao ubitstva i sebi ga uzdigao."[114]

Po njima sve što se događalo prijašnjim poslanicima bilo je s odobrenjem imama: "Kada je Allah عز وجل dao Ademu Džennet za boravište, prikazali su mu se Vjerovjesnik ﷺ, Alija i Husejn, pa ih je Adem porekao. Zatim mu je prikazana vladavina (vilaje) i nju

---

112 "El-Bihar", 26/319

113 Suretul-Ankebut, ajet 65

114 "El-Bihar", 26/325

je porekao. Tada ga je Džennet počeo gađati svojim listovima. Zatim se Adem pokajao Allahu zbog izrečene mržnje, i priznao vladavinu (vilaje), i priznao petoro: Muhammeda, Aliju, Fatimu, Hasana i Husejna - Allah im se smilovao. To je spomenuto u Kur'anu: *"I primi Adem od Gospodara svoga riječi neke."*[115]

Kažu da je Junusa عليه السلام Allah ﷻ zadržao u velikoj ribi zato što je nijekao Alijinu vladavinu i nije pušten dok je nije priznao.[116]

Allah ﷻ kaže: *"Allah ima svoja lijepa imena, pa ga njime zovite."* [117]I kaže: *"I kaže Gospodar vaš: "Zovite Me, odazvat ću vam se."* A Allah ﷻ nije rekao: Zovite Me imenima imama. Ovo nije ništa drugo do obožavanje imama. O tome jasno govore njihove predaje. Prenosi se u knjizi "Biharul-envar" da je neki šija napisao svome imamu da mu pripada koliko i Allahu ﷻ pa mu dođe odgovor na to pismo: "Ako imaš potrebu pokreni usne i doći će ti traženo."[118]

Traženje pomoći od imama

Svaki imam po njima ima svoju specijalnu funkciju. U predajama stoji: "Što se tiče Alije, sina Husejnova, on je spas od vladara i šejtanskih spletki. Muhammed ibni Alija i Dž'afer ibni Muhammed su za Budući svijet i ono čemu težiš od pokornosti Allahu ﷻ, Musa ibni Dž'afer je da moliš za Allahov oprost, Alija

115 "El-Bihar", 26/326

116 "El-Bihar", 26/333

117 Suretul-E'araf, ajet 117

118 22/93

ibni Musa da tražiš spas i na kopnu i na moru, a preko Muhammeda ibni Alija tražiš od Allaha da ti spusti opskrbu. Alija ibni Muhammed je za nafile, dobroćinstvo prema braći i ono što želiš iz pokornosti Allahu. A što se tiče našeg savremenika, koji će doći kao uspješni osvajač, sa njim osobno spas traži."[119]

Postoje hamajlije koje stavljaju na kaburove imama ili ih bacaju u rijeku. Posebno se upućuju savremeniku (tj.Mehdiji) koji nije u stanju izaći u javnost i tvrde da je to zbog bojazni od ubistva!?

Hodočašće mjestima pogibije šehida

"Hadždž" na Kerbelu i posjeta kaburova imama je vrijednija kod šija od hadždža sa Poslanikom ﷺ Mekki i Kabi dvadeset do osamdeset, pa i do sto puta. U svom hiperbolisanju spominju čak i hiljade puta. Kao da se vjera sastoji od pukog stajanja pored kaburova i turbeta.

U knjizi "Vesailuš-šia'h" se prenosi od Ebu Dž'afera: "Da ljudi znaju kolika je vrijednost posjete Husejnova mezara, umrli bi od zanosa i duše bi im se cijepale iz želje da ga posjete." Upitan je: "A kakva je to vrijednost?" "Ko ga posjeti i tavaf učini (ne'uzubillah) Allah će mu upisati hiljadu primljenih hadždževa i umri. Upisat će mu nagradu hiljadu šehida Bedra, nagradu hiljadu postača i sevape od hiljadu primljenih sadaka i nagradu hiljadu Allahu pokornih ljudi. Te godine će biti neprestano čuvan i od najmanje nesreće, za njega će biti odabran poseban melek koji će se brinuti o njemu i štititi ga sprijeda i sazada i zdesna i slijeva i iznad

[119] "El-Bihar", 33/94

glave i ispod stopala. Ako umre te godine doći će mu melek Milostivog koji će ga okupati i staviti u ćefine, za njega će tražiti oprost, staviti ga u kabur i napravit mu u njemu prostor koliko god njegov pogled doseže, te ga zaštititi od kaburske patnje. Munkir i Nekir će ga štititi i otvorit će mu se vrata ka Džennetu, i dat će mu se njegova knjiga djela u desnu ruku na Sudnjem danu. Ovo čeka onoga ko posjeti Husejna iz ljubavi. Dodjelit će mu svjetlo koje će obasjavati prostor između istoka i zapada te će biti rečeno: Neće biti čovjeka na Sudnjem danu koji neće poželjeti da je posjetio Husejna."[120]

Neki rivajeti spominju da ovo hodočašće vrijedi hiljadu hiljada hadždževa i umri, te hiljadu hiljada vojnih pohoda. Nagrada za svaki obavljeni hadždž i umru, i vojni pohod je jednaka nagradi onoga koji je obavio hadždž, umru i učestovao u vojnim pohodima zajedno sa Poslanikom ﷺ i imamima.[121]

Zašto se spominje hadždž na toliko mjesta u Kur'anu, a nema ni najmanje slutnje o spomenu kaburova imama!? Kada bi šije pokušale ostaviti ove bajke koje ih drže u tami i makar na trenutak razmišljali o ovim lažima, zamrzili bi taj duboki širk koji ih tjera da zaborave svog Stvoritelja, da obožavaju grobove robova koji im ne mogu ni korist ni štetu donijeti. *"One koje molite pored Allaha su robovi kao i vi."*

Ovim šije namjeravaju odvratiti ljude od Allahove kuće o čemu neki rivajeti otvoreno govore. "Kaže" njihov Dž'afer: "Kada bih vam rekao kolika je vrijednost hodočašća i vrijednost njegova mezara, ostavili bi ste hadždž i niko ga od vas ne bi obavljao. Zar ne znaš

120 "Buharul-envar", 18/101
121 "El-Bihar", 290/101

da je Allah Kerbelu učinio sigurnim i blagoslovljenim svetištem još prije Mekke!?[122]

Kažu: "Allah pogleda one koji posjećuju grob Husejna sina Alijinog, prije nego što pogleda u ostale ljude." Kaže prenosilac: "Zato što među njima ima djece bluda, a među prvima nema."

Djeca bluda kod šija su svi muslimani osim njihove sekte. Iz tog razloga će se svi ljudi, osim šija, na Sudnjem danu prozivati po svojim majkama.[123]

Postoje poglavlja o posjeti Husejnovog kabura kao najboljem djelu.[124]

U šiitskim bajkama se govori o dijalogu koji se odvijao između Ka'be i Allaha ﷻ, iz čega vidimo da oni koji su izmišljali ovakve priče nemaju ni trunke pameti niti ikakve vjere. Kaže njihov Dž'afer: "Reče zemlja na kojoj se nalazi Ka'ba: "Ko je kao ja! Na meni je izgrađena Allahova kuća, narod mi dolazi sa svih strana, učinjena sam Allahovim svetištem i sigurnim mjestom." Allah joj reče: "Neka ti je dovoljno i raduj se onome čime si odlikovana. Tvoja vrijednost u odnosu na Kerbelu, koju sam odlikovao većim stupnjem, je koliko igla ponese na sebi morske vode kada se zamoči u more. I da nije zemlje Kerbele, ne bih ni tebe odlikovao, i da nije onoga koji je u njoj (Husejn), ne bih te stvorio i ne bih na tebi stvorio Ka'bu kojom se ponosiš. Raduj se i budi ponizna zemlji Kerbeli bez zanovijetanja i oholosti prema njoj, u protivnom ću se razljutiti i sručiti te u vatru džehennemsku."[125] Ali je Ka'ba postupila nepromišljeno, na svoju volju, i zato je

---

122 "Biharul-envar", 33/101

123 "Biharul-envar", 7/237 - iz hadisa

124 "El-Bihar", 49/101

125 "El-Bihar", 101/109

bila kažnjena. Allah ju je podredio mnogobošcima i Zemzemu poslao slanu vodu, što je pokvarilo njegov ukus."[126]

Po njima posjeticima Husejna dolaze meleki. Kaže njihov Dž'afer: "Ko izađpe iz kuće želeći posjetiti Husejna, Allah mu za svaki korak upiše dobro djelo... Kada završi svoje obrede dođe mu melek i kaže: "Ja sam Allahov izaslanik. Tvoj ti Gospodar selam šalje i poručuje ti da još obavljaš ove obrede i oprašta ti sve ranije grijehe."[127]

Allah ﷻ osobno onome koji ponovi ove obrede kaže: "Pitaj Me daću ti, moli Me odazvat ću ti se!"[128]

Nisu se zadovoljili samo sa ovim pa kažu: "Njegov kabur posjećuje Allah sa melekima, te poslanici i vjernici."[129]

Teško onome ko ga ne posjeti!... Gore navedeni pisac je napisao posebno poglavlje s nazivom "Posjet je stroga obaveza zbog onoga što je navedeno kao kazna i ukor onome ko to ne uradi."[130]

U knjizi "Vesailuš-ši'ah" se kaže da je Ebu Abdullah upitan o onome koji ostavi posjet Husejnova kabura bez razloga, pa je odgovorio: "To je stanovnik vatre."[131]

Šiitski šejhovi su napisali posebne knjige o načinima obavljanja obreda na Kerbeli, pod naslovom

---

126 El-Bihar, 109/101

127 "Vesailuš-ši'ah", 10/341-342

128 "Vesailuš-ši'ah", 10/342

129 "El-Bihar"-Medžlisi, 100/225

130 "El-Bihar"-Medžlisi, 1-11/101

131 10/339

"Menasikul-Mešahid". Broj ovih knjiga danas iznosi oko šezdeset.[132]

Ovo je nešto predaja o mnogoboštvu i suprostavljanju ispravnom vjerovanju, dok, s druge strane stoji mutevatir hadis o zabrani gradnje kaburova u mesdžidima.

Po običaju postoje i kod šija predaje koje to zabranjuju, kao što je govor imama: "Ne pripisuj mi ono što nisam učinio! - Ne obilazi oko kabura!" Medžlisi je uložio veliki trud da bi ovo na svoj šiitski način protumačio: "Zabrana se odnosi na posebno trčanje kojim se obilazi oko Ka'be."[133]

Ovaj temelj njihova vjerovanja je bio povod da se kod šija napravi kuća širka koju nazivaju "Mešahid". To je bio uzrok rušenja kuće moneteizma, a to su džamije do dana današnjeg.

Pojedina načela vjerovanja karakteristična šiijama

Imamet

Imamet je kod šiija osnovni temelj. Priznaju da je Abdullah ibni Sebe' prvi čovjek koji je govorio o Alijinom imametu. Porijeklom je bio Židov i smatra se da je bio potomak Hudova ili Musaova عليه السلام naroda. Kada je prividno prihvatio islam javno je govorio o Alijinom imametu.[134]

Dovoljno je znati da ne postoje drugi lanci prenosilaca o imametu osim od Abdullaha ibni Sebe'. Imamet je kod njih na većem stepenu od poslanstva

---

132 "Usulu mezhebiš-ši'ah", 2/467

133 "El-Bihar", 467; str. 126

134 "Ridžalul-Keši", 108-109; "El-mukalat vel-firkah" - El-Kummi, str. 20

kao što reče El-Hadi et-Tahrani, jedan od šiitskih "Ajatullaha" savremenog doba. Prenosi El-Kulejni sa lancem iz Kafija: "Islam je izgrađen na pet temelja namazu, zekatu, postu, hadždžu i vilajetu."[135]

Sasvim se jasno vidi da su izbacili šehadet i na njegovo mjesto stavili vilajet. Ibni Sebe' je pripisivao imamet samo Aliji, ali poslije njega dođoše pojedinci koji su ga proširili na Alijine sinove i potomke. Šiitsko jezgro je tada radilo u tajnosti i poneka od ovih izmišljenih laži bi stigla do Ehli Bejta koji su to odmah negirali. Iz tog razloga su šije izmislile tekijju kao olakšanje za širenje svojih ideja sa lažnim pozivanjem na okrilje čistog Ali Bejta. Imamije govore o imametu dvanaest imama, a njihove knjige, kao El-Kafi, govore da ih je trinaest.

Prenosi El-Kulejni od Ebu Dž'afera da je rekao Poslanik ﷺ: "Ja i dvanaest imama od mog potomstva, i ti, o Alija..."[136]

Et-Tusi je u knjizi "El-Gajb" promijenio ovaj tekst, pa kaže: "Ja i jedanaest mojih potomaka."[137]

U knjizi "Nedžhul-Belaga", koja se smatra najvjerodostojnijom šiitskom knjigom, a sabrana je tek u četvrtom stoljeću bez povjerljivih prenosilaca od Alije رضي الله عنه piše da kada su ljudi htjeli da mu daju prisegu, Alija je rekao: "Ostavite me i tražite nekoga drugog osim mene. Pred nama je događaj (koji ljudi vide) sa više aspekata, a Irak... ako me ostavite bit ću jednak vama, vas ću slušati i vama se pokoravati."[138]

---

[135] 2/18

[136] "Usulul-Kafi", 1/534

[137] "El-Gajbeh", str. 92

[138] "Nehdžul-Belaga", 136

Kaže El-Mufid: Učenjaci su zapamtili govor Alije رضي الله عنه: "Dođboste mi i rekoste: "Prisegu dajemo!" I rekoh: "Neću to", - pa rekoste: "Učinit ćeš to." "Ne, te stisnuh svoju, a vi mi je otvoriste, pa pomislih da će te me ubiti i da ćete se međusobno pobiti. Pružih ruku i vi mi prisegu daste."[139]

Ibni Mutahher el-Halili tvrdi da onaj koji traži opoziv nije imam, a ako je imam to mu nije dozvoljeno.[140]

Šiitska sekta "Kamilijje" je uzela ovo kao dokaz da je Alija رضي الله عنه izašao iz vjere. Gdje je imamet u Allahovoj Knjizi? Gdje se to spominje Alija u borbi protiv ostalih vjernika? Je li Husejn bio pri čistoj svijesti kada je predao hilafet Muaviji? Šije su ovim pitanjima pomiješali islam i nevjerstvo.

Prenosi El-Mufid govoreći o nevjerstvu islamskog Ummeta: "Imamije su složne na tome da onaj ko niječe imamet ili bar jednog od imama ili porekne ono što je Allah objavio o pokornosti, direktno izlazi iz vjere. On je zalutao i zaslužuje vječnu vatru."[141]

Zato su proglasili gotovo sve ashabe nevjernicima, a posebno gnjev iznose na prvu trojicu halifa: Ebu Bekra, Omera i Osmana, neka je Allahova milost i spas na njih. Medžlisi, koga su stariji učenjaci smatrali jednim od riznica znanja, je napisao poglavlje: "Iblis je na većem stepenu u vatri nego Omer."[142]

Od ashaba su ostavili samo sedmoricu. Čak su neke članove Ehli Bejta proglasili nevjernicima, kao što je Abbas رضي الله عنه, amidža Poslanikov ﷺ i tvrde da se na

---

[139] "El-Ešhar", str. 130

[140] "Minhadžul-kerameh", 195

[141] "El-Mesail" - El-Mufid; "El-Bihar" - El-Medžlisi, 8/366

[142] "El-Mealimuz-zulfa", 324

njega odnosi slijedeći ajet: *"A ko je u ovome slijep..."*[143]

U "El-Kafiju" postoji poglavlje o vjerodostojnosti Lejletul-kadra u kome navode hadis kojim žele dokazati da je Ibni Abbas bio nevjernik bez pameti.[144]

I kćerke Poslanika ﷺ izazivaju srdžbu šija. Međutim, uzroke njihova nevjerstva uopšte ne spominju, a neki čak negiraju mogućnost da su one bile njegove kćeri, naravno osim Fatime.[145]

Tako su i žene Poslaika ﷺ i Majke vjernika proglasili nevjernicama ne izostavljajući čak ni jednu od njih. Aiša i Hafsa kod njih zaslužuju oštru kritiku, proklestvo i nevjerstvo. Aišu, Majku pravovjernih, su čak osumnjičili za blud!?[146]

Razmisli dragi brate, da li Poslanik ﷺ voli da mu iko kalja ugled. Šta misliš dragi brate, kada bi negativno svi ili većina učenjaka jednog učitelja ili učiteljice pali i samo mali dio njih prošao, zar to ne bila očita slabost i nedostatak škole i njenih učitelja?? Upravo hoće to reći stručnjaci šiizma. I ne zadovoljavaju se nevjerstvom prethodno spomenutih, nego za nevjerstvo optužuju svakog onog ko nije šija.

Prenosi El-Kulejni od Ebu Abdullaha da je rekao: "Stanovnici Šama su gori od Vizantinaca. Stanovnici Medine su gori od stanovnika Mekke, a stanovnici Mekke su otvoreni nevjernici u Allaha!?"[147]

---

143 "Ridžalul-Keši", str. 53

144 "Usulul-Kafi", 1/247

145 "Kešful-gita" - Dž'afer En-Nedžeti, 5; "Eš-ši'ah" - Dairetul-me'arif, 1/27

146 El-Kummi, 2/337

147 "Usulul-Kafi", 2/400

Kažu da su stanovnici Egipta prokleti jezikom Davuda i Allah ih je učinio majmunima i svinjama!?[148]

Ovim izjavama su cijeli islamski Ummet okrivili za nevjerstvo, osumnjičili ga za razbojništvo. Tvrde da smo djeca bluda i zato ćemo na Sudnjem danu biti prozivani samo po imenima naših majki, jer nam se za očeve ne zna. Naš Ummet, po njihovim tvrdnjama, je degenerisan i nismo ljudi nego majmuni, svinje i psi!?[149]

Pogledaj, poštovani brate, kako su se židovski prsti upetljali u šiitsku vjeru! Presudi i ocjeni sam svojom pamećú! Pogledaj šta Allah ﷻ kaže o ovome Ummetu: *"Vi ste najbolja generacija ljudi..."*[150]

Uporedi njihove tvrdnje i ono što Allah ﷻ kaže o ashabima na čijim plećima je podignut islam: *"Allah je zadovoljan prvencima od muhadžira i Ensarija i onima koji ih slijede a oni su Njime zadovoljni. Pripremio im je bašće ispod kojih teku rijeke. Vječno će u njemu biti. To je uspjeh veliki."* [151] Kaže Ibni Kesir u tumačenju ovog ajeta: "Pa teško li onome ko ih mrzi i psuje, pa čak i neke od njih, a naročito vođu ashaba poslije Poslanika ﷺ, najboljeg i najvrijednijeg od njih - velikog halifu Ebu Bekra ibni Ebi Kuhafe es-Siddika رضي الله عنه. Propala grupa rafidija izražavaju neprijateljstvo prema ovom ashabu, a mrze i sve druge. Allahu se utječemo od toga! Ovo ukazuje na šijske deformisane mozgove i prevrtljiva srca. Daleko su oni od vjerovanja u Kur'an kada psuju one kojima je Allah zadovoljan."[152]

---

[148] "Biharul-envar", 60/208

[149] "El-Bihar", 30/27

[150] Suretu Ali Imran, ajet 110

[151] Suretu-Tevbeh, ajet 200

[152] 2/410

Kaže Uzvišeni: *"Muhammed je Allahov poslanik, a oni uz njega su strogi prema nevjernicima, samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo, na licima su im znaci, tragovi od padanja na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indžilu - oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabiljci izazivajući divljenje sijača, da bi On sa vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku."*[153]

Allah ﷻ objašnjava da onaj koji u svom srcu ima imalo netrpeljivosti prema ashabima je nevjernik. Ajeti i hadisi o časnim ashabima su mnogobrojni. Po običaju, u knjigama šija nalazimo ono što pobija njihove tvrdnje. U knjizi "El-Bihar" (305/22) se kaže da je Poslanik ﷺ rekao: "Blago onome ko me vidi, blago onome ko vidi onoga ko me je vidio, i blago onome koji vidi onog koji je vidio onog koji je mene vidio." U knjizi "Nedžhul-Belaga" kaže Alija رضي الله عنه o Omeru ili Ebu Bekru (razilaze se njihovi šejhovi): "Allah je iskušao "nekoga"; u početku je pravedno postupio i tajio svoje nakane, održao je sunnet i otišao čiste odjeće, bez mahane. Radio je po njemu i klonio se zla, Allahu je pokoran ostao i u ime Njega bogobojazan bio."[154]

Šije kažu da je ovo tekijje.[155]

Najveći dokaz protiv šija jeste da je Alija udao svoju kćerku za Omera رضي الله عنه. Kako je to mogao učiniti, podrediti svoju čast onome koji je "veći nevjernik od

---

153 Suretul-Feth, ajet 29

154 "Nehdžul-Belaga"

155 "Šerhu Nehdžil-belaga " - El-Bahrani, 4/97

Iblisa?" Šiitska ulema je zato izmislila predaje od imama u kojima kažu: "Ta žena nam je nasilno oduzeta."[156]

Tako su napravili potpunu pometnju predstavivši Aliju ﷺ kao neljubomorno biće koje ne štiti svoju čast i dozvoljava razvrat u svojoj porodici. Svaki, pa i najbjedniji Arap ulaže veliki trud za zaštitu svog ugleda i superiornosti a kamoli sinovi Hašimovi kao arapski prvenci najplemenitijeg roda, ljudskosti i urednosti. Kako onda mogu izjavljivati ovako podle izjave o Aliji ﷺ koji je bio snažan i neustrašiv lav, poznat na Istoku i na Zapadu.[157]

Nekima se nije svidjelo ovakvo objašnjenje pa su izmislili još čudnije, te tvde da Ummu Kulsum nije bila Alijina kći, nego džinnica koja se prikazala u njenom liku.[158]

Alija, Hasan i Husejn su nazivali neku od svoje djece imenima Ebu Bekra i Omera, pa da li bi iko podnio da danju i noću sluša imena svojih neprijatelja u vlastitoj kući.

Tekijje

Tekijje je infinitiv glagola (Itteka)[159] i znači: čuvati se, bojati se, biti oprezan. Kaže Ibni Hadžer: "Tekijje znači oprez da se ne kaže drugoj osobi ono što se nalazi kao duboko uvjerenje u duši."[160]

Tekijje u islamu je olakšica i izuzetak za otklanjanje postojeće opasnosti od strane neprijatelja.

---

156 "Furuu'l-Kafi", 2/10

157 "Mu'temer En-Nedžef" - Es-Suvejdi, str. 86

158 "El-Envarun-nu'manije", 1/83

159 "Lisanul-Arab"

160 "El-Feth", 12/341

Kaže Et-Taberi: - "الا أن تتقوا منهم تقاة" - "To činite jedino da bi ste se od njih sačuvali."

Tekijja koja se spominje u ovoj izjavi je tekijja koja podrazumjeva čuvanje od nevjernika, a ne od drugih."[161]

Allah je zabranio vjernicima da uzimaju nevjernike za prisne prijatelje i u povodu toga je izrekao veliku prijetnju: *"A onoga ko to uradi Allah neće štititi"*, a zatim je rekao: *"To učinite jedino da bi ste se sačuvali od njih."*

Ovo se odnosi na onu osobu koja se boji za svoj opstanak od strane vlasti, ili se boji da bi mogla doživjeti neprilike. Ta osoba ima pravo da prilikom prisile to prividno prihvati, ali ne da prihvati svojim srcem ili javno to deklariše.[162]

Ulema se složila da tekijja označava olakšicu u situaciji prisile. Ibni Munzir kaže: "Složiše se da onaj koji je prisiljen da kaže riječi nevjerstva bojeći se za svoj opstanak, te izjavi nevjerstvo, pod uslovom da njegovo srce bude smireno i zadovoljno vjerom islamom, takav se ne smatra nevjernikom."[163]

Ali ostati ustrajan u istini je bolje. Kaže Ibni Munzir: "Složiše se (ulema) da onaj koji bude prisiljen na nevjerstvo, odabere ubistvo, ima veliku nagradu kod Allaha."[164]

Tekijja je kod šija jedan od glavnih osnova vjere. Ibni Babuje kaže: "Vjerujemo da je tekijja vadžib, ko je ostavi kao da je ostavio namaz."[165]

---

161 "Tahkiku Šaakir", 6/316

162 Ibni Kesir, 11/37

163 "El-Feth", 12/314

164 "El-Feth", 12/317

165 "El-I'itikadaat", str. 114; "El-Bihar", 75/412

Zatim su značenje tekijje uveličali i pripisali Ebu Abdullahu da je rekao: "Devet desetina vjere je u tekijji i nije vjernik ko se ne služi tekijjom."[166]

Molimo Uzvišenog Allaha da nas sačuva svih stranputica i da ojača naš iman učinivši nas svojim iskrenim vjernicima. Amin!

166 "Usulul-Kafi" 2/217

SADRŽAJ